

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200977
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720200977.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov V. J., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom L., A. XXX, právne zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Partizánska 58 a L. M., nar. XX.XX.XXXX bytom J., J. XXX, právne zastúpeného JUDr. Róbertom Faturóm, advokát s.r.o., so sídlom v Považskej Bystrici Považská, Centrum 18/23, o návrhoch rodičov o úpravu práv a povinností k maloletej L., na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18. júna 2020, č.k. 11P/10/2020-61, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletú L. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otca zaviazal povinnosťou prispievať výživným na maloletú po 150 eur mesačne od 01.07.2020, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletou neupravil. Návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že matka sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletej L. do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného zo strany otca na maloletú vo výške 200 eur mesačne dôvodiac, že maloletá sa narodila z mimomanželského vzťahu, pričom dňa 12.07.2019 matka opustila spoločnú domácnosť s dieťaťom a odvtedy s dieťaťom žije sama. V priebehu konania podal otec vzájomný návrh, v rámci ktorého žiadal zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti a určiť výživné zo strany matky v sume 150 eur mesačne dôvodiac, že má lepšie podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o dieťa. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že maloletá L. pochádza z mimomanželského vzťahu, rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko túto matka opustila spolu s dieťaťom po vzájomných nedorozumeniach. Matka v čase rozhodovania súdu prvej inštancie žila v spoločnej domácnosti s partnerom, s ktorým očakávala narodenie dieťaťa, maloletá navštevovala materskú škôlku, od septembra mala nastúpiť do základnej školy. Matka pri výsluchu uviedla, že vzťah otca k dieťaťu nie je ideálny, keď príde od otca dieťa je odmerané, otec je na dieťa neprímerane prísny, stalo sa, že otec dal dieťaťu takú facku, že malo až modrinu na tvári. Uviedla, že v prípade, že by dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti, styk otcovi s dieťaťom by umožnila. Súd ďalej zistil, že otec s matkou bývali v rodinnom dome spolu s jeho rodičmi, v čase, keď žili v spoločnej domácnosti, otec riadne zabezpečoval domácnosť a starostlivosť o dieťa. V súčasnej dobe po vzájomnej dohode si rodičia dieťa striedajú po týždni, a to asi druhý mesiac. Otec uviedol, že v prípade, ak by bolo dieťa zverené jemu alebo do spoločnej striedavej starostlivosti, zabezpečil by chodenie dieťaťa do Základnej školy v L.. Otec potvrdil tvrdenie matky, že ju raz fyzicky atakoval - sotil, taktiež potvrdil, že dieťaťu dal raz po zadku, raz facku a to v takej miere, že malo modrinu. Otec pracuje vo firme R. v trojzmennej prevádzke, pričom otec uviedol, že pokiaľ by bolo dieťa zverené jemu alebo do striedavej starostlivosti a nemohol by sa oň osobne starať, sú ochotné mu

pomôcť pri výchove dieťaťa jeho matka, švagriná alebo jeho priateľka. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že maloletú L. je potrebné zveriť do osobnej starostlivosti matky. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že matka sa o dieťa riadne a zodpovedne stará, pričom má vytvorené všetky podmienky k tomu, aby sa o dieťa starala aj v budúcnosti. Dieťa bude od septembra navštevovať prvý ročník základnej školy, je preto potrebné, aby v tomto období malo dieťa jednu domácnosť, nakoľko nástupom do školy si bude dieťa vyžadovať zvýšenú kontrolu a starostlivosť. Súd nespochybnil tvrdenie otca, že má dieťa rád a že má k nemu vytvorený dobrý vzťah, i keď matka tvrdí, že dieťa sa otca obáva a tieto tvrdenia matky čiastočne potvrdil aj opatrovník, ktorý vyvodil tento záver z pohovoru s maloletou, zároveň však uviedol, že konaní bolo poukázané závažnejšie konanie otca voči maloletej, ktoré by za určitých podmienok mohlo vyústiť až do trestnoprávnej zodpovednosti, keď otec trestal dieťa takým spôsobom, že mu dal facku, po ktorej zostala modrina. Súd konštatoval, že sám otec prezentoval, že matka je laxná pri výchove dieťaťa a pravdepodobne by otec volil výchovu prísnejšiu. Táto skutočnosť sama o sebe potom viedla súd k tomu, že tvrdenia matky a opatrovníka sú pravdivé v tom, že dieťa z takéhoto konania zo strany otca malo obavy. Súd však zveril dieťa matke najmä z toho dôvodu, že otec nemá v súčasnej dobe vytvorené také pracovné podmienky, aby sa o dieťa mohol starať osobne a nie je v záujme dieťaťa, aby osobnú starostlivosť o dieťa suplovali rodinní príslušníci, dokonca priateľka otca. Preto návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietol. Čo sa týka výživného zo strany otca dospel k záveru, že suma 150 eur mesačne je adekvátna potrebám dieťaťa a najmä možnostiam otca, pričom bral do úvahy príjem oboch rodičov, ako aj tú skutočnosť, že rodičia zatiaľ okrem maloletého dieťaťa inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Pri úprave výživného bral do úvahy aj skutočnosť, že napriek tomu, že rodičia nežiadali o úpravu styku, matka prezentovala, že otcovi bude umožňovať styk s dieťaťom dokonca v takej miere ako doposiaľ a teda otec bude mať výdaje s dieťaťom spojené s prepravou dieťaťa do jeho bydliska a so zabezpečením potrieb dieťaťa. Styk otca z dôvodu, že otec úpravu styku nežiadal, neupravil, s tým, že otec deklaroval, že sa s matkou dohodne. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom právneho zástupcu. V odvolaní namietal, že súd vychádzal pri svojom rozhodovaní predovšetkým z hypotézy podmienok a predpokladov na strane otca bez toho, aby podrobnejšie skúmal podmienky a predpoklady na strane matky, nielen vo vzťahu k osobnej ale aj prípadnej striedavej starostlivosti oboch rodičov. Súd prvej inštancie neskúmal skutočnosť, že maloletá L. matku na rozdiel od otca často neposlúcha a v tejto súvislosti môže mať matka problémy s jej ďalšou výchovou, obzvlášť, keď táto čaká s jej súčasným partnerom ďalšie dieťa, ktoré si bude nepochybne vyžadovať zvýšené časové aj finančné náklady matky. V konaní nebolo preukázané, že by mala maloletá L. zdravotné problémy psychického pôvodu, ktoré by boli v jednoznačnej príčinnej súvislosti s osobou otca, naopak je zrejmé, že dieťa inklinuje veľmi dobre k obojmu rodičom. Súd pri svojom rozhodovaní hodnotil špecifický incident, ktorý však bol individuálnym a jediným excesom v rámci konania otca, pričom tento v žiadnom prípade netvorí imanentnú charakteristiku výchovných metód otca. Otec v konaní pred súdom poukazoval na skutočnosť, že v súčasnosti prebieha styk s matkou na striedavej báze, keďže sa s matkou striedajú v pravidelných intervaloch pri starostlivosti o maloletú dcéru, pričom vyjadril presvedčenie, že tento spôsob by mohol fungovať aj do budúcnosti; súd prvej inštancie však neskúmal podrobne možnosť úpravy styku formou striedavej starostlivosti. Vyslovil presvedčenie, že striedavá starostlivosť oboch rodičov by bola v najlepšom záujme maloletej, pretože by bola zachovaná rovnomerná citová emočná väzba k obojmu rodičom, primerane rozvrhnutý čas medzi obe rodinné strany, pričom v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť nielen pracovný režim otca, ale aj tehotenstvo, resp. nové dieťa matky, ktorému sa bude musieť matka venovať vo zvýšenej miere, pričom v prípade výlučnej osobnej starostlivosti matky existuje dôvodná obava budúceho obmedzovania otca zo strany matky pri umožnení styku s maloletou.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázal na to, že v domácnosti oboch rodičov sú vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloletú. S maloletou L. bol vykonaný neformálny pohovor spôsobom primeraným jej veku a rozumovým schopnostiam, pri ktorom maloletá uviedla, že má rada oboch rodičov, celá situácia je jej ľúto, rozplakala sa a bála sa povedať niečo, čo by sa nepáčilo otcovi. Matka zabezpečuje riadnu starostlivosť o dieťa. Po konzultácii s detskou lekárkou bolo zistené, že dieťa má žalúdočné problémy (bolesť bruška a pocit na zvracanie) v dôsledku stresu, čo je psychického pôvodu, pričom lekárka uviedla, že v takomto prípade je najlepšie jedno stabilné prostredie, v ktorom sa bude dieťa cítiť dobre a isto, čo je v záujme maloletého dieťaťa.

4. Matka prostredníctvom právnej zástupkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázala na to, že otec dieťaťa podal odvolanie aj proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd rozhodol, že styk otca s maloletou sa neupravuje; v tejto súvislosti poukázala na to, že otec dieťaťa v konaní pred súdom prvej inštancie pre prípad zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti matky nežiadal súdom upraviť stretávanie s maloletou. Práve naopak otec sa v rámci záveru zápisnice z pojednávania zo dňa 18.06.2020 výslovne vyjadril, že je schopný sa na styku dohodnúť s matkou a styk nežiada upraviť. Ďalej uviedla, že sa javí ako absurdné, ak otec dieťaťa poukazuje na údajné výchovné problémy s maloletou, keď na súde prvej inštancie neboli žiadne výchovné problémy matky s maloletou preukázané ani zistené, naviac otcom neboli žiadne dôkazy v danom smere súdu prvej inštancie ani len navrhnuté, ani produkované, teda sa jedná len o subjektívny pohľad otca dieťaťa. Naopak pred súdom prvej inštancie boli preukázané nevhodné výchovné praktiky zo strany otca, čo súd prvej inštancie vyhodnotil až ako stav, ktorý by mohol mať trestnoprávne následky, pričom aj kolízny opatrovník z pohovoru s dieťaťom vyvodil, že maloletá má z otca obavy. Na neprimerané fyzické trestanie maloletej L. otcom poukazovala matka už v samotnom návrhu na súd, pričom túto skutočnosť zistil aj kolízny opatrovník v rámci pohovoru s maloletou L., t.j. že sa bojí vyjadriť svoj názor z obavy pred otcom. Poukázala tiež na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že otec má aktuálne takú zmenu pracovnú dobu, ktorá mu neumožňuje výlučnú osobnú starostlivosť o maloletú ani striedavú osobnú starostlivosť, obzvlášť v čase, kedy maloletá nastúpila do prvého ročníka základnej školy a potrebuje jednotnú výchovu a vedenie. Osobná starostlivosť by bola vo veľkej miere suplovaná starou matkou zo strany otca dieťaťa, čo nie je žiaduce, ani v záujme maloletej, t.j. uprednostniť starostlivosť starého rodiča pred osobnou starostlivosťou zo strany matky.

5. Otec prostredníctvom právneho zástupcu v replike k vyjadreniu matky zotrval na svojich dovtedajších tvrdeniach. Dodal, že z posledných skúseností má za to, že maloletá L. u matky poriadne nejedáva, dôkazom toho má byť telefonický rozhovor otca s maloletou, v ktorom mu dcéra plakala, že je hladná a že nejedla od kedy bola v škole na obede dňa 11.09.2020. Ďalej uviedol, že to bol prevažne on, kto navštevoval prevažne s maloletou v prípade potreby jej lekárku, nakoľko matka to nevyhnutne neriešila, okrem toho sa matka nezaujímalá o predškolskú lekársku prehliadku maloletej, na ktorej bol s maloletou otec, nakoľko matka to považovala za zbytočné. Otec sa snaží taktiež zabezpečiť štandard pre maloletú z hľadiska návštevy školy a pre maloletú na poslednú chvíľu zabezpečil zdravotne šetrnú a vhodnú školskú tašku, prezúvky a cvičky, nakoľko matka jej chcela dať veci, ktoré dostala maloletá od otcovho brata a používali ich na výlety. Okrem toho si s maloletou robia všetky úlohy do školy na rozdiel od situácie, keď bola maloletá u matky, kedy sa stávalo, že L. nemala úlohy dokončené. Vyslovil obavu, že po narodení ďalšieho dieťaťa matke nemusí byť starostlivosť o maloletú zo strany matky zabezpečená plnohodnotne, pretože matka má aj dlhodobé zdravotné problémy, pre ktoré býva často unavená a pre ktoré môže byť riadna starostlivosť z jej strany ohrozená (matka maloletej je epileptička). Napokon vyslovil názor, že striedavú starostlivosť je možné namodelovať aj zohľadniac pracovný model otca.

6. Matka prostredníctvom právnej zástupkyne v následnej duplike uviedla, že poukazovanie otca na to, že dieťa dňa 11.09.2020 malo byť hladné je účelové a jednostranné a neodzrkadľuje skutočnú situáciu, pretože deň 11.09.2020 bol dňom, kedy matku s maloletým novorodencom prepúšťali z pôrodnice domov. Nakoľko matka dlho čakala na prepúšťaciu správu, poprosila rodinnú známu, aby jej dieťa výnimočne vyzdvihla zo školy z dôvodu časovej tiesne. Maloletá L. trávila popoludnie u rodinnej známej, ktorá má dve vlastné deti vo veku maloletej L., ktoré maloletá L. dôverne pozná a rada sa s nimi hráva a samozrejme najesť dostali všetky deti. Matka má diagnostikovanú epilepsiu, navštevuje pravidelne dispenzár neurologickej ambulancie len z dôvodu dlhodobého sledovania zdravotného stavu, od r. 2018 nemala žiadny epileptický záchvat, je dlhodobo stabilizovaná a neberie ani žiadnu medikamentózu ani inú liečbu. Javí sa jej, že otec v skutočnosti veľmi dôverne pozná jej skutočný zdravotný stav a tento len bezdôvodne zneužíva ako jeden z odvolacích dôvodov, pričom jej zdravotný stav je v poriadku, stabilizovaný, dlhodobo odborne sledovaný a v žiadnom smere nemá vplyv na jej bežný život ani osobnú starostlivosť o maloletú. K učeniu sa otca s maloletou uviedla, že nevidí žiaden dôvod, aby otec maloletú šikanoval pred víkendom, aby si v piatok robila domáce úlohy, pričom bežne sa stáva, že maloletá L. plakala po telefonáte s otcom, pretože jej tento nadáva za to, že nemá spravené úlohy v piatok. Maloletá so strachom beží zo školy domov, pretože vie, že otec jej zavolá, bude ju kontrolovať, či má hneď urobené domáce úlohy, pričom takéto správanie zo strany otca neprospeje a nie je v záujme ani maloletej L. a javí sa ako šikanózne voči matke. Pokiaľ ide o výbavu do školy uviedla, že maloletá L. dostala do materskej školy od matky školský ruksak, ktorý plynule využívala aj po nástupe do základnej

školy, pričom tento sa matke javí vhodnejší a konštrukčne ľahší ako školská aktovka, o ktorej sa zmieňuje otec vo svojom vyjadrení pre súd.

7. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

8. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

9. Pri rozhodovaní súdom o tom, komu bude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, súd vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Nie sú rozhodujúce len podmienky lepšieho hmotného zabezpečenia maloletého, ale predovšetkým, ktorý z rodičov má na celkový ďalší pozitívny vývoj dieťaťa lepšie podmienky, ktorý z rodičov je vzhľadom na záujem maloletého dieťaťa väčšmi spôsobilý na výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, resp. zverením komu by boli zabezpečené najpriaznivejšie podmienky pre vývoj dieťaťa a u koho sú lepšie predpoklady na výkon osobnej starostlivosti. Treba pri tom prihliadať na vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, povahové vlastnosti, záľuby, ďalej na to s akými členmi domácnosti, okrem rodiča bude dieťa žiť. Pre svoje rozhodnutie o úprave rodičovských práv musí súd preto riadne zistiť skutkový stav. V praxi súdov sa preto pri rozhodovaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vychádza najmä z návrhov a vyjadrení rodičov, ako aj kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, z ktorého správ o predpokladoch na výchovu dieťaťa a o vhodnosti výchovného prostredia čerpajú súdy podklad pre svoje rozhodnutie alebo rozhodnutie o schválení dohody rodičov.

10. V prejednávanej veci bolo zistené, že matka sa podaným návrhom domáhala, aby maloletá L. bola zverená do jej osobnej starostlivosti z dôvodu, že s otcom dieťaťa nežije v spoločnej domácnosti od 12.07.2019. Otec s návrhom matky nesúhlasil a žiadal o zverenie maloletej L. do svojej osobnej starostlivosti. Šetrením a vykonaným dokazovaním bolo zistené, že maloletá žije so svojou matkou, pričom matka sa o dieťa riadne stará a má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o dieťa aj v budúcnosti. Matka žije so svojim priateľom, po rozhodnutí súdu prvej inštancie sa jej narodilo ďalšie dieťa; otec žije v rodinnom dome spolu s bratom a jeho rodičmi, dieťa má aj u otca vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť. Kolízny opatrovník, ktorý v konaní háji záujmy dieťaťa uviedol, že navrhuje dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky, dôvodil to tým, že pri pohovore s maloletou nadobudol dojem, že maloletá sa otca bojí, pretože tento používa voči dieťaťu prísne výchovné metódy. Otec v konaní potvrdil, že napadol matku maloletej, ako aj skutočnosť, že udrel maloletú L. tak, že mala na líci modrinu; aj keď otec toto značil za ojedinelý incident, nesporne ide o neprípustné správanie sa rodiča voči maloletému dieťaťu. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že otec pracuje v trojzmennej prevádzke, pričom maloletá L. je žiačkou X. ročníka základnej školy. Všetky tieto skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu vedú k záveru, že vzhľadom na vek maloletej, skutočnosť, že začala navštevovať základnú školu a vyhovujúce podmienky starostlivosti u matky je vhodnejšie, aby v súčasnom období života aj s prihliadnutím k veku, bola maloletá L. zverená do osobnej starostlivosti matky. Keďže, tak ako už bolo uvedené, otec pracuje v trojzmennej prevádzke, bolo by ťažšie zosúladiť jeho pracovné povinnosti s potrebou zvýšenej starostlivosti o maloletú, ktorá začala navštevovať základnú školu; taktiež treba vziať do úvahy vyjadrenie otca, že počas jeho neprítomnosti by sa o maloletú starala jeho matka, švagriná, prípadne jeho priateľka, keď podľa názoru odvolacieho súdu je pre maloletú nesporne vhodnejšie, keď ju bude osobne vychovávať a starať sa o ňu matka, ktorá je v súčasnosti na materskej dovolenke, zatiaľ čo v prípade zverenia otcovi by osobná starostlivosť otca musela byť často nahradzovaná starostlivosťou zo strany jeho príbuzných, či dokonca otcovej priateľky. Všetky vyššie uvedené okolnosti potom svedčia pre záver, že maloletá L. nemá byť zverená do osobnej starostlivosti otca, ani do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom výškou súdom prvej inštancie určeného výživného sa odvolací súd nezaoberal, pretože otec proti výške súdom určeného výživného námietky nevzniesol.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd v zmysle § 57 CMP nerozhodoval, nakoľko podľa citovaného zákonného ustanovenia o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh, ktorý v preskúmvanej veci účastníkmi konania nebol vznesený.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.